Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 28.

XXVII

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
16.28.

XXVII

היום יום ב' כ"ב אדר תרמ"ה לפ"ק
אני דוד קויפמאן

9/3 65

ספר רפואה למכה

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

מדרש פתיחתא דחכימי דאיכה רבתי

ראבא בר כהנא מתח צהלי קולף בן נלים אמר ישעיה (כף היא הנרסא ה
הנכונה באות אמת) לישראל עד שאתם אומרים שירים וזמירים למני
ע"ז צהלי קולף בד"ת צהלי קולף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות בת נלים מה נלים
הללו מסויימין בים כף אבותיהם מסויימין בעולם, ד"א בן נלים בן נולים ברתהון
דנלוויי בתו של אמ"ע אותו שכתוב בו ויהי עוב בארץ ויד אברהם מצרימה
בתו של יצחק שכתוב בו ויקח יצחק לאבימלך מלך פלשתים נרה בתו של יעקב שכתו
בו ויקח מדנה ארם הקשיבי הקשיבי לדת הקשיבי לדברי נבואה הקשיבי לצדקת
ומע"ט לישה ואם לאו לישה הא ארה סליק עלך זה נבוכדנצר הרשע דכתיב
ביה עלה ארה מסובכו ענה מן הצדקות ענה מדברי נבואה ענה מתצות
ומ"ט ואם לאו ענתות הא ענתותא אתי ומתנבא עלך דכתיב ד"ברי ירמיהו
בן חלקיהו וכ"ו כיון שבא המורענות קונן עליהם איכה :
תחלה צריך להבין מהו שהוקשה לו בפ' איכה ישפם בדד שעל זה הביא מ' צהלי
קולף ונר' שהוקשה לו אותרו ישפם בדד ולא מ' מתה ישבה בדד ולכן מנת
ואמ' צהלי קולף והוקשה לו שה"ל צהלי בקול אז צהלי בקולף מלבד שהמסוק בכללו
כמעט אין לו הבנה וקשר עם הקודמ' ואע"מ שדרשוהו ז"ל על מסעות סנחריב
עדיין קשיות לו במקומן עומדות ולא נחה דעתו של ר' אבא בזה ולכן מירש אותו
בדרך אחרת והתחל ואמר אמר ישעיה מ' ע"ב הן דברי ה' אל אבלה מ' הנה הן דברי
ישעיה שאל לישרל והנה בזוהר מ' ויחי דייקו על מ' זה מלת קולף ואמרו ז"ל מהכא
אולימנא כל מאן דבעי לשבחא לקב"ה בעיא ליה קלא דנעימותא דערב לאחרנין
דשמעין ליה ואי לא לא יקום לאחרנא קלה וכו' ובתחלה אמ' הא קלא לכ' אחרנא בנין
דאיהי משבחת לקב"ה בקלא משבחא ועד' צהלי קולף ע"ב מלת קולף ומ' קולף ד
דוקא שהוא קול המשמח ע"ד מה שאמ' הכ"ו השמיעני את קולף כי קולף ערב וכ"ו ע"ד
דקדק ר' אבא מלת קולף ומ' אותו הקול המיוחד לישרל צהלי אותו מלשון להצהיל מנים משמן
שמ' מלשון הארה ומ' האירי קולף ומדאצטריך למימר ולהזהיר האירי קולף כמ"ש נרא
שהוא מתני שאינם מאירים אותו רק אדרבא הם מתשיבין אותו ולכן אמ' עד שאתם

אומרים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

CC مصر ج كمامه حجاجا دهمر اهدادها ق. ١٤ ربيعا ثامرا مصر لهلو ٢٠٠
ف. حاجه ربيه مصر لهلمه مره عالمه اهمرمر لحا هلوه ١٠٠٤ لمر ٤٠ :
مره ٢٠٠٤ مصر لهلمه مره عالمه اهمرمر لحا هلوه ١٠٠٤ لمر ٤٠ :
ربيعا ١

ישראל שיש לפה מראשיהם לפי אחת מהן לפי הקולות שהם מראשי הקולות שהם
לפי מספר הקולות שהם מראשי הקולות שהם לפי מספר הקולות שהם מראשי
הקולות שהם לפי מספר הקולות שהם מראשי הקולות שהם לפי מספר הקולות
שהם מראשי הקולות שהם לפי מספר הקולות שהם מראשי הקולות שהם לפי
מספר הקולות שהם מראשי הקולות שהם לפי מספר הקולות שהם מראשי
הקולות שהם לפי מספר הקולות שהם מראשי הקולות שהם לפי מספר
הקולות שהם מראשי הקולות שהם לפי מספר הקולות שהם מראשי הקולות
שהם לפי מספר הקולות שהם מראשי הקולות שהם לפי מספר הקולות שהם

Bibliotheca Alexandrina

M. TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ואם לא יהיה לו אלא אחד מהם יקח אותו ויתן לו חלק בכורה בתוך שאר נכסיו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם אין לו בן ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שאין לו בן יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שני בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שני בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו אחד עשר בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו אחד עשר בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שנים עשר בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שנים עשר בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשה עשר בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשה עשר בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעה עשר בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעה עשר בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשה עשר בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשה עשר בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששה עשר בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששה עשר בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעה עשר בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעה עשר בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונה עשר בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונה עשר בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעה עשר בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעה עשר בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו עשרים ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו עשרים ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלשים ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלשים ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבעים ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבעים ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו חמשים ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו חמשים ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ששים ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ששים ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שבעים ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שבעים ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שמונים ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שמונים ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו תשעים ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו תשעים ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאה ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאה ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו מאתים ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו מאתים ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות ושלשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות ושלשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות וארבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות וארבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות וחמשה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות וחמשה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות וששה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות וששה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות ושבעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות ושבעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות ושמונה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות ושמונה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו שלש מאות ותשעה בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו שלש מאות ותשעה בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבע מאות בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבע מאות בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבע מאות ואחד בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבע מאות ואחד בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולאחד מהם יש לו בן ולאחד מהם יש לו ארבע מאות ושנים בנים ומת האב הבן שיש לו בן יקח חלק בכורה שהיה לאביו והבן שיש לו ארבע מאות ושנים בנים יקח חלק אחד משאר נכסי אביו. ואם יש לו שני בנים ולא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ديوان فيه مواعظ وعظها علي بن ابي طالب رضي الله عنه وجمعها الشريف ابو الحسن محمد بن ابي احمد الموسوي رحمه الله تعالي وهو ديوان كبير جيد كثير الفوائد وهو الذي اختار منه ابو منصور الثعالبي رحمه الله تعالي كتابه المسمي بخاص الخاص وهو ديوان صغير الحجم كثير العلم وهو ديوان يشتمل علي مواعظ وحكم وآداب وامثال وهو ديوان جيد كثير الفوائد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואם לא הניח אלא בת אחת ובן בן בת אחת ובן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת ובן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת
ובן בת אחת ובן בת אחת

ס ומי שיש בידו מעות הקדש ואבדו בלא פשיעה
הרי זה פטור ואם פשע בהן חייב לשלם ואם
נתערבו בשלו הרי זה יטול כנגד שלו ויניח
כנגד של הקדש ואם נתערבו בשל חולין
יפדה את של הקדש ויניח את של חולין
ואם נתערבו בשל חולין ובשל מעשר שני
יפדה את של מעשר שני ויניח את של חולין
ואם נתערבו בשל מעשר שני ובשל הקדש
יפדה את של הקדש ויניח את של מעשר שני
ואם נתערבו בשל מעשר שני ובשל מעשר עני
יפדה את של מעשר עני ויניח את של מעשר שני
ואם נתערבו בשל מעשר עני ובשל חולין
יפדה את של מעשר עני ויניח את של חולין
ואם נתערבו בשל חולין ובשל בכור
יפדה את של חולין ויניח את של בכור
ואם נתערבו בשל בכור ובשל מעשר בהמה
יפדה את של בכור ויניח את של מעשר בהמה
ואם נתערבו בשל מעשר בהמה ובשל חולין
יפדה את של מעשר בהמה ויניח את של חולין
ואם נתערבו בשל חולין ובשל תרומה
יפדה את של חולין ויניח את של תרומה
ואם נתערבו בשל תרומה ובשל תרומת מעשר
יפדה את של תרומת מעשר ויניח את של תרומה
ואם נתערבו בשל תרומת מעשר ובשל תרומה גדולה
יפדה את של תרומת מעשר ויניח את של תרומה גדולה
ואם נתערבו בשל תרומה גדולה ובשל חלה
יפדה את של תרומה גדולה ויניח את של חלה
ואם נתערבו בשל חלה ובשל ראשית הגז
יפדה את של חלה ויניח את של ראשית הגז
ואם נתערבו בשל ראשית הגז ובשל ביכורים
יפדה את של ראשית הגז ויניח את של ביכורים
ואם נתערבו בשל ביכורים ובשל שלמים
יפדה את של ביכורים ויניח את של שלמים
ואם נתערבו בשל שלמים ובשל עולה
יפדה את של שלמים ויניח את של עולה
ואם נתערבו בשל עולה ובשל חטאת
יפדה את של עולה ויניח את של חטאת
ואם נתערבו בשל חטאת ובשל אשם
יפדה את של חטאת ויניח את של אשם
ואם נתערבו בשל אשם ובשל פסח
יפדה את של אשם ויניח את של פסח
ואם נתערבו בשל פסח ובשל חגיגה
יפדה את של פסח ויניח את של חגיגה
ואם נתערבו בשל חגיגה ובשל שלמי חגיגה
יפדה את של חגיגה ויניח את של שלמי חגיגה
ואם נתערבו בשל שלמי חגיגה ובשל שלמי שלמים
יפדה את של שלמי חגיגה ויניח את של שלמי שלמים
ואם נתערבו בשל שלמי שלמים ובשל שלמי נדר
יפדה את של שלמי שלמים ויניח את של שלמי נדר
ואם נתערבו בשל שלמי נדר ובשל שלמי נדבה
יפדה את של שלמי נדר ויניח את של שלמי נדבה
ואם נתערבו בשל שלמי נדבה ובשל שלמי שלמים
יפדה את של שלמי נדבה ויניח את של שלמי שלמים
ואם נתערבו בשל שלמי שלמים ובשל שלמי חגיגה
יפדה את של שלמי שלמים ויניח את של שלמי חגיגה
ואם נתערבו בשל שלמי חגיגה ובשל שלמי נדר
יפדה את של שלמי חגיגה

כלל בהמה וחיה

ולעניין הפרשה והקצבה, בהמות לעולה ושלמים ואיל נזיר ואיל מצורע וכבש לאשם ושה לחטאת ושה לפסח ושה לחג ושה לראש חדש ושה לנזיר ושה למצורע ושה לזבה ושה ליולדת ושה לנדה ושה לזב ושה לשוטה ושה לחרש ושה לשומר יבם ושה לשומרת יבם ושה לסריס ושה לאשת איש ושה לבן נח ושה לגר ושה לעבד ושה לאשה ושה לאנדרוגינוס ושה לטומטום ושה לבן בתו ושה לבן בנו ושה לבן אחיו ושה לבן אחותו ושה לבן אשתו ושה לבן אשת בנו ושה לבן אשת אחיו ושה לבן אשת אחותו ושה לבן אשת אשתו ושה לבן אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשתו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת בנו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחיו ושה לבן אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אשת אחותו ושה לבן אשת

ואם אינו יכול לשלם מוכרין אותו לעבד עברי ואם אינו יכול למכרו לעבד עברי מוכרין אותו לעבד כנעני ואם אינו יכול למכרו לעבד כנעני מוכרין אותו לעבד כנעני שאין יכול לשלם ואם אינו יכול למכרו לעבד כנעני שאין יכול לשלם מוכרין אותו לעבד כנעני שיכול לשלם ואם אינו יכול למכרו לעבד כנעני שיכול לשלם מוכרין אותו לעבד עברי ואם אינו יכול למכרו לעבד עברי מוכרין אותו לעבד כנעני ואם אינו יכול למכרו לעבד כנעני מוכרין אותו לעבד כנעני שיכול לשלם ואם אינו יכול למכרו לעבד כנעני שיכול לשלם מוכרין אותו לעבד עברי ואם אינו יכול למכרו לעבד עברי מוכרין אותו לעבד כנעני ואם אינו יכול למכרו לעבד כנעני מוכרין אותו לעבד כנעני שאין יכול לשלם ואם אינו יכול למכרו לעבד כנעני שאין יכול לשלם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ربيعة حرم فرض لم يعم ٢٠٢٤ ع كفر كفاح وجوب ظن حرم ربيعة ربيعة ربيعة
حرم ربيعة ربيعة ربيعة ربيعة ربيعة ربيعة ربيعة ربيعة ربيعة ربيعة

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב.

BIBLIOTECA

ספרות ההגות והדת של ימי הביניים בספרד ובפרובנס, ובמיוחד ספרות הפילוסופיה והמדע היהודית בערבית, שתורגמה ללטינית ולעברית בתקופת התרגומים. הקטלוג כולל גם כתבי יד שנכתבו בספרד ובפרובנס, אך נשמרו בספריות אחרות בעולם, כגון בספריית הוותיקן ברומא, בספריית הלאומית בפריז ובספריית הלאומית בסנט פטרסבורג. הקטלוג נערך על ידי חוקרים מובילים בתחום, ומהווה כלי עזר חיוני לכל מי שעוסק בתרבות היהודית בימי הביניים.

מבוא כללי לקטלוג

הקטלוג הנוכחי הוא פרי עבודה של שנים רבות, שהחלה בשנת תשכ"ה (1965) בהנחיית פרופ' יצחק בן-אהרון ז"ל, ונמשכה בהשתתפות חוקרים רבים. הוא מתאר 1,247 כתבי יד, מתוכם 892 בעברית ו-355 בערבית. הכתבים מתוארים לפי הסדר הבא: שם הכתב, מספר הדפים, סוג הכתב, שנת ההעתקה (אם ידועה), שם המעתיק (אם ידוע), תוכן הכתב, מקורות קודמים לתיאורו, והערות מיוחדות. בסוף כל תיאור מובאת רשימת ספרות המחקר שעסקה בכתב היד.

הקדמת העורכים

בקטלוג זה מתוארים כתבי יד שנמצאים כיום בספריות שונות בעולם, אך מקורם בקהילות יהודיות שפעלו בספרד ובפרובנס עד לגירוש שנת 1492 ולאחריו. חלק מכתבי היד הגיעו לספריות הנוכחיות דרך אוספים פרטיים של משפחות יהודיות שהיגרו, חלקם דרך מוסדות ציבוריים שרכשו אוספים שלמים במאות ה-18 וה-19, וחלקם נמצאו בגניזות ובמחסנים של כנסיות וקתדרלות. רבים מכתבי היד נכתבו על קלף, ומהם ניכרים סימני שימוש רב: שוליים מרופטים, כתמי יין ושמן, ותיקונים שנעשו בידי קוראים מאוחרים. חלק מכתבי היד מעוטרים באיורים, בעיטורי כותרת ובמפות, ומהווים מקור חשוב לחקר האמנות היהודית.

ז.

BIBLIOTECA

ספרות ההגות והדת של ימי הביניים בספרד ובפרובנס, ובמיוחד ספרות הפילוסופיה והמדע היהודית בערבית, שתורגמה ללטינית ולעברית בתקופת התרגומים. הקטלוג כולל גם כתבי יד שנכתבו בספרד ובפרובנס, אך נשמרו בספריות אחרות בעולם, כגון בספריית הוותיקן ברומא, בספריית הלאומית בפריז ובספריית הלאומית בסנט פטרסבורג. הקטלוג נערך על ידי חוקרים מובילים בתחום, ומהווה כלי עזר חיוני לכל מי שעוסק בתרבות היהודית בימי הביניים בספרד ובפרובנס. הקטלוג כולל גם כתבי יד שנכתבו בספרד ובפרובנס, אך נשמרו בספריות אחרות בעולם, כגון בספריית הוותיקן ברומא, בספריית הלאומית בפריז ובספריית הלאומית בסנט פטרסבורג. הקטלוג נערך על ידי חוקרים מובילים בתחום, ומהווה כלי עזר חיוני לכל מי שעוסק בתרבות היהודית בימי הביניים בספרד ובפרובנס.

מבוא כללי לקטלוג

הקטלוג הנוכחי הוא פרי עבודה של שנים רבות, שהחלה בשנת תשכ"ה (1965) בהנחיית פרופ' יצחק בן-אהרון ז"ל, ונמשכה בהשתתפות חוקרים רבים. הוא מתאר 1,247 כתבי יד, מתוכם 892 בעברית ו-355 בערבית. הכתבים מתוארים לפי הסדר הבא: שם הכתב, מספר הדפים, סוג הכתב, שנת ההעתקה (אם ידועה), שם המעתיק (אם ידוע), תוכן הכתב, מקורות קודמים לתיאורו, והערות מיוחדות. בסוף כל תיאור מובאת רשימת ספרות המחקר שעסקה בכתב היד.

הקדמת העורכים

בקטלוג זה מתוארים כתבי יד שנמצאים כיום בספריות שונות בעולם, אך מקורם בקהילות יהודיות שפעלו בספרד ובפרובנס עד לגירוש שנת 1492 ולאחריו. חלק מכתבי היד הגיעו לספריות הנוכחיות דרך אוספים פרטיים של משפחות יהודיות שהיגרו, חלקם דרך מוסדות ציבוריים שרכשו אוספים שלמים במאות ה-18 וה-19, וחלקם נמצאו בגניזות ובמחסנים של כנסיות וקתדרלות. רבים מכתבי היד נכתבו על קלף, ומהם ניכרים סימני שימוש רב: שוליים מרופטים, כתמי יין ושמן, ותיקונים שנעשו בידי קוראים מאוחרים. חלק מכתבי היד מעוטרים באיורים, בעיטורי כותרת ובמפות, ומהווים מקור חשוב לחקר האמנות היהודית בימי הביניים בספרד ובפרובנס. הקטלוג כולל גם כתבי יד שנכתבו בספרד ובפרובנס, אך נשמרו בספריות אחרות בעולם, כגון בספריית הוותיקן ברומא, בספריית הלאומית בפריז ובספריית הלאומית בסנט פטרסבורג. הקטלוג נערך על ידי חוקרים מובילים בתחום, ומהווה כלי עזר חיוני לכל מי שעוסק בתרבות היהודית בימי הביניים בספרד ובפרובנס.

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויראו את המקום מרחוק וכו' דאז יעקב הוא ראש היסוד ומי' על מ"ש בזוהר חמא ליעקב
דאמין למימק מינה כי כן אברהם סודו מיסוד אבא שמתנו יצא יעקב ובייני תורה מורשה
קהלת יעקב ונמצא אב"ג שסוד העקדה והיינו נעשה בשרש היסוד ושם בנה את המזבח
שהוא תקון רחל בנודע, ונתגור לעיין שמה שאמר (מ"י בזהר) באשא בתיא הוא אנא דקות
הנבורות וביסומן שביסוד למטה מהם וכו' מיא באשא והוא הנרדת אור החסדים על הנבורות
עכ"ל ובדף קב על מ"ש וירא את המקום דא יעקב דכתי ויקח מאבני המקום הקשה למה לא
הביא מ' וימנע במקום ונץ טעם לדבר עם מה שימרש בפ' ויצא ושם בפ' ויצא כתב וזלל דע
כי העקדה היתה במנחת יוה"כ כבר עלתה רחל לאי ואב"ג עולם הבריאה עלה לתקומה באצי"
עד בנדר מדני דמלבא ולמי זה ינם השלישי דא יעקב והוא סוד המקום הנ"ל דהיינו סוד היכל
קהקר שאז היתה בנדר מצה דצעיר ולמי ששם מתנלה יסוד אבא לכן אמר מרחוק וכו' ובסוף
על מ"ש בזוהר ויקח מאבני המקום מי' כי בעולם הבריאה שהוא הכסא לעולם האצי"ל בהנלה
היכל הרצון בקהקר אז הוא בסוד מטה לזוון ישרל ולאה ואז ויקח מאבני המקום וכו' עד וליסר
מרגליטא טבוון וכו' והם בסוד יב' שבטי' וכו' עכ"ל בקיצור ודלון ע"ש כי אני קצרתי הנם שהיל לבאריך
ועתה נבא לדברי המדרש כי זהו שאמר אברהם למני הב"ם מ"ת הנלית את בני דקדק אומרו
את בני כי לבינתו מיסוד אבא בני יעקב הנמשך ממנו בני אקרון ואמר ממני מה הנלית
אותם כי לבינת כי יעקב שם אותם היינו יב' שבטים למעלה בהיכל הרצון בהיותו נכלל
בקהקר בהיותו באצי"ל והיו ראויים לבינת שם קבועים לעולם ואב"ג למה נלו זאת ועוד לבינים
מיסוד אבא הנה מלבותו בכל משלה ואמי' ברדתו למטה הנה הוא דוחה את החצונים וראיה
ממורים כמשלל בתקומו שנתנלה הארת יסוד אבא והאיר עד העשיה ובזה נצולו ממון
לחיים ואב"ג למה מסרתם ביד אם"ם והרגום בכל מיתות משונות המפך ממה שעם תלויים
ומשם נמשכי' התיים בסוד חיי המלך ומלבד זה עוד נ"ב והחרבן את ב"ם שהוא בסוד ה' ראשונ"
היינו המלך מקבלת מן הבינה כמ"ש למעלה בעניין ז' בחי' שיש לנוקבי רוקום שהעליון אין יצחק
בני עולה למניך שאין נכלל מיא באשא שהם חסדים על הנבורות ואשא בתיא שנתתקו
עם הנבורות למטה במקומם ועתה לא הנעילו שום אדם מהדברי' לו להנך ולהצילו אין ישרל
אלא הב"ם לאברהם בניך חטאו ועברו על התורה ועל כ"ב אותיות שבם הה"ד וכל ישראל
עברו תורתך מי' אדרבה ממה שאמרת היא ראיה וטעם לנלות וכל הדברים שאירעו
שהרי בניך הם שרשם ממקום נבוה ועתה שחטאו המנם שלהם הניע למעלה ונם עברו על
התורה

התורה אשר היא מורשה לקהלת יעקב והוא הארת יסוד אבא המתנלה ביסוד זאת באומן
שהמתוק הנעשה למטה אשא בתיא עתה נמנם בעברם על התורה נם המתוק שנעשה
מיא באשא שהוא למעלה בצאן החסדי' מיסוד אי' עברו על כ"ב אותיות שבה כי הנה ידוע
כי כ"ב אותיות הנה הם תחות עלמא דאתי והם נחלקי לנ' קוים בחב"ד דצעיר כתבוא' בבוונ
הנמיה באומן שמנתו מלמעלה למטה ונתקלקל התקון שנעשה הן אותו שנעשה בשעת העקדה
כמ"ש על ויקח מאבני המקום שהם יב' מרגליטין למיכך נלו ונחרב המקדש והנה אברהם לא
מצא לזה מענה כי צדיק ה' וישר משמטו ולכן בקש לו דרך אחרת וזהו כמ"ש אמר אברהם למני
הב"ם מי מעיד בהם בישרל שעברו על התורה שבודאי לא ימצא מי שראוי לבעיד על זה ונם עי'
העדות אולי ימצא בהם איזה זכות לומר שהמנם לא היה כ"ב לחנותם ולהחריב את ב"ם והשיב
הב"ם ואמר לו תבא תורה ותעיד בהם בישרל וזה עד מש"ה ותמוננו ביד עוניו כי העון עצמו
הוא המנם והוא הנמרע מן המנם עד שיוסר המנם ההוא וכן אמרו ז"ל שבשעת מטירתו
שלאדם רואה את השכינה אמי' אינו ראוי לבך למען ירא המנתים שמנם בם בעונוניו וזהו
שאמר התורה עצמה מעיד בהם שאילו עסקו בם היתה מאירה באור נדול וזה ימורש ז"ל
עמי' הדרך שאמרו כי כל אדם מישרל יש לו חלק מיוחד בתורה ויגע בם ומחדש ומוצא מהמי
ויש לזה ראיות ממקומות רבים בזוהר ובמרט באידרא בדברי ר"ש לחבריא וכן באם הנ"ל
לבעיד היינו להראות המנתים שעשו בם על שלא עסקו בם ונם על שעברו על מצותיה
אלא אברהם בתי קראה ע"ש משלל במקום אחר בן היתה לו לאברהם ובכל שמה המחרש"
ל"ל על התורה ואלא בתי אין באם לבעיד על ישרל שעברו על מצותיך ואין לך בשת מנים מבני זכרי
יום שהחזירך הב"ם על כל אומה ולשון ולא רצו לקבלך עד שבאו בני להר סיני וקבלו אוצך ובדוך
ועכשיו את באם לבעיד בהם בינם צרתם עכ"ל והנה התורה עד שלא ניתנה היתה נעלמן ולא
היתה מאירה כלל לשרידים אשר היו באורץ ע"י מלאכי עליון הקדושים כמשלל רבו של אדהר
רזיאל רבו של שם יומ"יאל וכו' ואחר מצ תורה לא הוצרכו לבך כי ניתנה תורה בתחתונ' ולישרל
לבדם ניתן לנלות סודותיה ע"י עסקם בם וזה משוט כתבוהו המחרש' והמקובלים ז"ל ובמרט מה"רם
לשיף ומה"רמע מסאנו זלה"ה והנה בעת שרצה הב"ם לחוריד ולתת תורה למטה כי שתהיה
עיקר תורה בתחתונים החזירה על כל אומה ולשון ולא קבלוה והיתה נשארת למעלה מבלי שום
הארה והיתה כולה בבת ולא במועל והם הוסימו הארה על הארתה ובמרט דור דעה לא ניתנה
תורה לא לאוכלי המן באומן שקבלה התורה הארה נדולה ע"י ישרל ולא די זה לא בכל דור

ודור

[illegible]

[illegible]

שהיה יעקב אוהב את רחל הוא מתנ' שלא היה לו הסנה בלאם ולבד זה אחרו ר"ב ולא היה
יכול להזדוון עמה והנה בודאי שהיה לה לרחל מה לעשות לעשות כל יכלתה שלא יעלה יעקב
במעלה עליונה ואעבב אותו לתוכה כדי שיזדוון עמה וכ"ש שיש לחוש שאם יזדוון עם
לאה תהיה היא רחל אסורה על יעקב תשוב אחות אשתו באשר כן היה למי האמת אילולי שיצאן
בן קול כמ"ש בזוהר מן העולם ועד העולם ולכן בתחלה מסרה לו ליעקב סימן כדי שיכיר יעקב
ויזדוון עמה ובזה אמ' אם יעלה אח"ב יעקב במעלה עליונה מ"מ לא ישא אן לאה מתנ' שהיה
אז אסורה לו תשוב אחות אשתו אתנם אח"ב בראות רחל כי מן השמים סיעו אן לאה תשבה
דבר אחר והוא מ"ש כי ראויה היתה להיות בחלקו של עשו וזה להיותה מסוד תוה ראשונה לילית
דינא קשיא אף ע"י תמלותיה ודמעותיה נתקה ואז ניתנה בחלקו של יעקב ולכן תשבה
רחל אם תזרה יבא עיכוב בשואו לאה עם יעקב יתשב לה לאשם ועון אם תעלה אח"ב
לחלקו של עשו ח"ו ולכן מסרה לה סימניה כדי שנישא ליעקב ומן השמים סיעו אן לאם
ויעקב עלה במעלה עליונה בסוד שבן הנדול ונזדוון עמה בסוד ישרל לתעלה ורחל עמדה
תחת המטה בנ"ה דזאל והנה הנם כ"א נאמר שרחל לא היתה מתמחדת לעלות בחלקו של
עשו וזה להיות שאין לו בה אחיזה ובמרט שהיא נקודה עשירית שלה ח"ל והיא סמירה ומורה
ונעשה אח"ב מרצוף ומור מ"מ בהזדוון יעקב נקחנו את לאה נשארה רחל מה לתטה בלי
בן זון להיותה אסורה תשוב ואשה לאחותם ואע"מב כדי שלא תצא לאה לקלימה עשו נתרצוף
בדבר וז"ש ולא הוצאתיה לחרמה שהיא הקלימה ח"ו ובזה יבא על ה"כון כל דברי המדרש עמ' הדרף
שאמר וצדקה בזה רחל בטענתה למני הב"ם שאם בבשה תאותה ונכנסה בסכנה שלא
תזדוון עם יעקב בן זונה לתען לא תצא אחותה לאם להקלימות ח"ו וכ"ש ואתה תלך תן
נקיים רחמן וכ"ו הנם כי המסכה זרה כהתכנס היה לך לסבול יותר תזה ולא להוציא אן ישראל
לקלימות ועשו אויבים בם כרצונם ועלזה מיד נתנלגלו רחמיו של הב"ם מ"י כמו שיצאתם
בן קול בעת נישואו לאה ואמרה מן העולם ועד העולם ועי"ז נשא אעקב שני אחיות ונזדוון
עם שנהם עם לאה בבחי' ישרל ועם רחל בבחי' יעקב וזה נעשה בחמתה הלה ביינו ע"י
סוד ויעבר כתבואר בס' הכוונות בסוד ויעבר בחלת ויעבר בנ"ז שם כן עתה נתנלגלו
רחמיו רחמיו דנקא תלשון רח"ם בסוד יסוד לאם הנעשה ע"י בקנעת הרהזתים בנזכר
שם ונם זוון יעקב עם רחל ואח"ל בשבילך רחל אני מתזיר אן ישרל לתקומן כי רחל יש בם
רבוי אורות יותר מלאה כידוע בסוד ושמתי כדבר שמשותיך ולמ"י ע"ל בשבילך רחל ולא

לאה

לאה ולא בזכות האבות אני מתזיר אן ישרל לתקומן ובמה שאמרנו על נתנלגלו רחמיו
רחמיו וכ"ו אתי שמיר מ"ש בזוהר איכה אנת מרי עלמא דכתי' בך לרחום וחנון ארך אמים
וכ"ו שהוא סוד התעוררות י"ן מדות של ויעבר ובביא ראיה ואח"ל הכ"ד כה אמר ה' קול ברמה
נשמע זה יובן כמ"ש בזהר מ' ויגש ז"ל והקול נשמע ביה מרעה דאה יא שכינתא דבכן על תרוב
מקדשא ועל ולותיהון דישרל כתיב הכא והקל נשמע ובתיב קל ברמה נשמע מה לכלן שכינתא
אף כאן נמי שכינתא ר' לעזר אל קלא בתשאי דא הוא קלא תלאם דכל קלין נמקין מתמן
נמקין אבל קל בלא ו' דאה יא זלותא דלתתא דאיהי אזלא לאסתלקא בוא"ו ולאתחברא בה
ת"ת והקל נשמע דא הוא קל בלא ואו"ו קלא דבכאת על מקדש ראשון ועל מקדש שני נשמע
כדאל קול ברמה נשמע מאי ברמה דא הוא עלמא עילאם עלמא דאתי וס"י מן ברמה ועד בין
לי מן העולם ועד העולם הכא ברמה דא עלמא עילאם דהא בהביא שעתא ד' ברמה נשמע
כדין מה כתיב ויקרא ה' צבאות ביום ההוא לבכי ולמסמד ונ"ו והקל נשמע לעילא לעילא ואי שעתא
בנין דוא"ו אסתלק ואתרחק מניה וכדין רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו
והא אוקימנא כי איננו דבעלה לא אשתכחנעמה ולחלא בעלה ישתכח עמה תתנחם
עליהו דהא כדין בנהא לא יהון בנלותא ובנין דאיננו לאו איהי מתנחמה על בנהא
בנין דבנהא אתרחקו מינה על דאיננו עמה וכ"ו עכ"ל אין סמק שהוקשה לו אומר' והקל נ
נשמע חסר ולכן מ"י ביה מרעה דרף רחז כמו שמ"י לבסוף ובאן מ"י לשון מרעון שהוא
מדה"ד וכיוצא ומ"י דאה יא שכינתא וכ"ו כי כמו שהשכינה בכתה על חרבן בה"ם ועל הגלות בזמן
חרבן ראשון ושני הכי נמי בכתה הכא בגלות מצרים וז"ש והקל נשמע וכ"ו דאה יא שכינתא
דבכת הה"ם נמי הכא בכתה על גלות מצרים וזהו שאמר אח"ב כתיב הכא והקל נשמע וכ"ו
התם קל ברמה מה לכלן שכינתא אף כאן נמי שכינתא ואמשר דדריש דמיון ר"ש נשמע
דבכא ונשמע דהתם ר' לעזר אל קלא בתשאי דא הוא קלא עלאם דכל קלין נמקין מתמן
מ"י ברמה זלה"ה שהוא בבינה ואמשר לומר ע"ד הא"ר זלה"ה שמרש בבינת רה"ב כי בנקון ואמן
מדה ז' מ"ן מדות יש ז' מעמים ס"ן ומהם נמשכים ז' הבלים והם מילואים ס"ן והם עולם ד"ס
והם בז' תחתונות דבינה והם נתלקים קל לזעיר ונעשה קול וקל לנקביה ה' ונעשין קלה
עכל וז"ש ראל קלא בתשאי דא הוא קלא עילאם דכל קלין נמקין מתמן להיותו כולל ע"ב ס"ן
בנ"י קול עם הכולל וזה ע"י שם אה"ה במילוי אלמין שבדעת העולה קול אבל קל בלא ו' דא
היא זלותא דלתתא דאיהי אזלא לאסתלקא בוא"ו ולאתחברא בהדיה אמשר לומר שהוא

אחורים

[illegible]

[illegible]

ج.ا.ا.ا. هذه هي قصة الحكيم عبد الله بن معروف وهي قصة الحكيم عبد الله بن معروف

وهو الذي ابتدع لهم الحكمة وعلمهم الطب وكان في أيام الخليفة هارون الرشيد وكان

له ثلاثة أولاد وكان يحبهم حبا شديدا وكان يعلمهم الحكمة والطب وكان يقول

لهم يا أولادي اعلموا أن الطب لا يتم إلا بثلاثة أشياء وهي أن يكون الطبيب

عالما بالأدوية المفردة والمركبة وأن يكون عالما بأحوال البدن وأن يكون

عالما بالأمراض وأسبابها وعلاماتها وأن يكون عالما بالأدوية التي تناسب

كل مرض من الأمراض وأن يكون عالما بالأغذية التي تناسب كل مزاج من

المزاجات وأن يكون عالما بالأشياء التي تحفظ الصحة وأن يكون عالما

بالأشياء التي تحفظ الصحة وأن يكون عالما بالأشياء التي تحفظ الصحة

وأن يكون عالما بالأشياء التي تحفظ الصحة وأن يكون عالما بالأشياء

التي تحفظ الصحة وأن يكون عالما بالأشياء التي تحفظ الصحة وأن

يكون عالما بالأشياء التي تحفظ الصحة وأن يكون عالما بالأشياء التي

تحفظ الصحة وأن يكون عالما بالأشياء التي تحفظ الصحة وأن يكون

عالما بالأشياء التي تحفظ الصحة وأن يكون عالما بالأشياء التي تحفظ

الصحة

ובמשל אומר הני שלשה בית מלטין שלי כי מצד עצמו לא חטא ולעולם היה בשלש עמו ואדרבא
המלך היה מתכבד בשבחו בתוכו ונם קראו בית מלכותו כי מתוכו היה נכבר מלכותו ונם
בית יקרו נסיים ואמר הני שלש מן כדון הוא שלש מי עד עתה היה שלש עד מ״ש מהרם לשיף
צלהם על מ״ש לתעלה בני היכן אתם כהני היכן אתם כי עיקר מה שהיה כביכול הוא יתי
מצטער הוא על ישרל ולא על ב״ה ובאן ג״כ אומר הני שלש עד כדון הוא שלש כי היה מצטער
על השלש שנסתלק מעונה ובמשל לא כל הצרות והרעות שבאו על ישרל היו אחר החרבן -
ובמשל אמר הני שלש בית מקדשי על ארון התורה יסוד דדכורא שהי׳ בבקהקי הני שלש
בית מלכותי כמשנטו שהיה בחמל הני שלש בית יקרי מצד הבינה ג״כ שמשם בא היקר ונם
יקר בג״ש ש״י עולמות דתחות עלמא דאתי כמשל ובולם היו נרמזים בב״ה ובמרט בבית
ראשון שהוא כנגד הבינה ה׳ ראשונה של שם כמשל מן הברובים לשער הקדמוני דבג״
וישאו הברובים את כנמיהם ונם המסע הזה לא הזכירוהו בנמש ואמשר כיון דלא חשיב
מסע מממץ לברובים ה״ג לא חשיב מסע הברובים להשער שהכל אש רק שהמתן -
מבמנים ודרך קבע ובשער היה מבחוץ כמ״ש ג״ם הרדק ז״ל ונם לא נח הכבוד בארץ
מסע העוונות שהיו עושים שם וכמ״ש ג״כ הרדק ז״ל כנ״ז ואמשר לנמש שבתחלה היה הכבוד
בדעת עליון הכולל חוב ועתה ירד בבחינתו התחתונה הכוללת חסדים ונבורות ובבר אמרנו
כי כל זה הוא דרך דרש וה״ה הידע אמת ינחנו בדרך אמת ויסלנו משנינות משער הקדמוני
לחצר דכתיב והחצר מלא את הנה שער קדמוני הוא בהיכל שהוא בחי׳ חנה כמ״ש הרחו
זלהה ועתה אמר משער הקדמוני לחצר דכתיב והחצר מלא את נגה כבוד ה׳ ובמי מ״ש
רש״י ז״ל הנה הוא בין האולם ולמזבח והנה הוא בנה׳ כמ״ש הרר חיים ויטל ז״ל ובין שירד
הכבוד לן אחרונות לא אחר כבוד ה׳ רק את נגה כי התחלו להכיר אע חסרון ההארה
ולמי אמר את נגה כבוד ה׳ בלבד ולא כבוד ה׳ כי כבוד ה׳ בעצמו כבר נסתלק ונעלם בעונה
מן החצר לגן דכתיב שוב לשבע על מנע גן ואח״ב מן הגן למזבח דכתיב ראשי ה׳ נצב על
המזבח ובנמש הנמך הסדר ואמשר דלא מלין בהבנת הדברים כי גנה בא בחי׳ ולן נותלת
והמלכות הנה מקומה אחרי נה׳ ואמר מנע גן אמשר שהוא עד משל שנסתלקו הג׳ יודין של
ויסע ויבא ויט ונעשו בסוד ג׳ נקודות והוא נקודת הבוד וזהו קיומא דהר סחבא ועיין במ״
האדרא כי כל זה הוא בחי׳ היס דיסוד דמלכות ואח״ב מן המזבח לחומה דכתיב הנה ה׳ נצב
על חומת אנך שהיא בחי׳ חצונה של זו המלכות מן החומה לעיר דכתיב קול ה׳ לעיר יקרא

ה״ה בחרב הבין ואח״ב מן הגן למזבח שהוא מלבנה והנה כל זה

שהיא

שהיא בחי׳ המלכות בעצמה מן העיר להר הזתים דכתיב ויעל כבוד ה׳ מן תוך העיר ויעמד על ההר
אשר מקדם לעיר אמשר לומר שנסתלק מן הבחי׳ המנוחה שהיא ירושלים ובין כחדא אצלין -
ועמדה על הר הזתים אשר מכלל א״ה תחשב ולא יותר שהיא בחי׳ הרצונה שבחלל ואמשר שבחרה
לעמוד במקום הזה לזכור זכות תחת המתים שאין יבקע הר הזתים כמ״ש ועמדו רגליו -
וכו׳ וכמשל ועמדה שם ג׳ שנים ומחצה כי כן שעור קומת המלכות היא אחורי נה׳ ותחת
סבורה שמא ישרל יעשו תשובה ויגלה אור הבינה עליהם וישובו הדברים לקדמוץ והיתה
בן קול מכרזת ואומרת שובו בנים שובבים שובו לי ואשובה לכם ובודאי כי הבן קול הזאת
היתה ע״י הנביאים ונם ע״י שהיו האויבים צרים על העיר ומתקרבים בכל יום ליה והחרב והרעב
והדבר היה נובר בכל יום ומ״מ אילו היו עושים תשובה היו מתקנים וכיון שלא עשו ישובה
אמרה לכה ואשובה למקומי ונסתלקו כל ה׳ סמירותיה ונעלמו בעוף ז״ל והנה בנמש חשיב
ג״כ מהר למדבר דכתיב טוב שבן בארץ מדבר ואמשר שהמדרש לא חשיב ליה כיון שהוא
מקום הקלטמות הנה ליה כאילו נסתלקה לגמרי ועל אותה שעה נאמר תנו לה׳ לקיבם כבוד
בטרם יחשיך ע״ל שזה יובן בתה שאמר בס׳ אוצרות חיים בענין דרושה מקומי ז״ל והנה
בימי החול הדעת החצון שבחלל שהוא סוד אחור באחור הוא שם ע״ב כזה
י״ יד ידו ידוד הנקי והדעת המנוחי של החול הוא שם הויה דמילוי ההין יוד דד ווד
שהוא בן והוא מנים בחול אבל בשבת הדעת החצון של החול הוא יורד למטה להאשר
בתחתונים כמ״ש בעונה ונמצא כי שם בן שהיה נקי מנוחי בחול עתה הוא בשבת נקי חצון
ואין מתגלה דעת מנוחי אחר יותר גדול והוא שם ס״ג יוד ד׳ ואו ד׳ עבל ובסוף כבעוד
ז״ל ודע כי זהו שאמרו בזוהר מ׳ בראשית דף ח׳ בכל יום שהא ל אקרי והשתא אקרי
כבוד ל וכו׳ מ״י כי בכל ימות השנה אין לה אלא שם ל אבל עתה יש לה דעת יוקר מנוחי
כנודע והוא שם ס״ג שהוא בנ״ו כבוד ל והדעת הזה אין לה רק בעת הזוונ שהוא יום השבת
או בינם השבועות שאז הוא דוגמת השבת כנודע עבל לעניינו ובבר הבאנו למעלה מ״ש
במקום אחר כי כאשר נבנה בית ראשון ע״י שלמה ניתוסף בה וכו׳ כי בין בשבת בין בחול
היתה עמו מנים במנים בבחי׳ ו׳ היינו שהיא עלתה עד חכמה שלו ובזה יובן כונן הכתוב
הנו לה׳ לקיבם כבוד שהוא כבוד הנ״ז שיהיה נקי כבוד ל בכל עת היינו שהיה המלבנה
מנים במנים עם הזאת בכל עת כמו שהיה בזמן בית ראשון וזה בטרם יחשיך כמ״ש ואמנם
אומרו לה׳ לקיבם כי הרבה מקומות נאמר על זון אמשר לומר נם על הזאת שיש בו שם ס״ג

בנזבר

[illegible]

[illegible]

מירש על הדעת החצון דמנים במנים בימות החול שהוא עב"ק קד"ם והנה עב"ק קד"ם
בני ר"ו ואמר הוי אריאל אריל ומי' שר"ל אריא אריא ניפרא והענין כי בק"ש של ליל
אמרו שצריך לכוין להוריד מן הדעת דמצלא והוא נמשך מן הדעת דמצלא קדישא והוא
נמשך מן הדעת העליון דלא"ה והוא סוד קרומא דאוירא הנגיד בין נלגלתא ומוחא וצריך
להמשיך ממנו ן' עב"ק שהם ר"ו והם יורדים בדעת דאוא ואח"כ ניתנים בצא"ט והצא"ט
מעכב לעצמו החצי ונוצ החצי לנוקב שהוא מלוי הפין ונעשה בה בחי' עב"ק קד"ם והוא
ר"ו אחר וזה כתיב בס' הכונות ובדרושים אחרים עוד אמרו כי עי"ל נהרנים החצונים
וזי"ש לא ישכב עד יאכל טרף והנה כל זה נמשך מסוד הדיקנא הוא סוד ל' ומ"ש שנרמן
בס' רוממות ל' בנרונים וכו' ונעשה אח"ב הכתוב הוי אריאל אריאל שהוא על לו הב' ר"ו
שהם בני אריה הנמשכים מבחי' ל' וזהו אר"י אל אר"י אל ואח"ב המדרש אריא אריא
לרמוז מ"ש שהוא סוד אריא בחי' ב' ואמר אריא אריא ניפרא שבזה הוא נגבר נגד
החצונים כמ"ש ותרב מימיות בידם ואח"ב עתה הוי אריאל אריל וכו' שאין אנו יודע
עד מה כדי לכמות את החצונים והנה עיקר הצוון הזה של ר"ו שאמרנו הוא בק"ש שע"ר
המטה וזה כדי לעשותם כלי לצוון אחר חצות לילה והנה דהע"ה היה נזהר לקום כל חצות
לילה ועוסק בשירות ותשירות כדי לסיים לשכינה ובזה היה נעשה מרכבה לשכינה
וזש"ה קריה חנה דוד קריה שחנה בה דוד אמנם להבין ולדייק קריה שחנה בה דוד -
חה היא החנה והיאך חנה בה זה יובן לכוי עד כאשר נביא לשון ס' הכונות כמ"ש
וזל"ל והנה דהע"ה כל הלילה היה עוסק בשירות ותשירות לסיים השכינה וזס' ולא אמר
איה לוק עושי הנתן ותשירות בלילה כנ"ר בזוהר עכ"ל ומ' זה הביאוהו בזוהר מ' ויקרא
והאריך הרבה ובסוף כתוב ז"ל ר' אמר אנא שמענא דר' אבא אמר הוא קרא איה
לוק עושי עשה לי מבעי לה מהו עושי לא כתב דאורין בשעתא דאיהו קם בסלנות
לילא ואשתדל באורייתא כד נהר יתהא אתער אברהם בהבוא חוטא דלילה דכניב אם
מחוט ועד שרוך נעלו ונ"ו וקב"ה וכי ומתקני לה דעבדי לה בכל יומא בריה חדשה הה"ד
לוק עושי והא אוקמוה ל' ה' ל' דא אברהם דכני' ביה הל הנדול ו' דא קב"ה ה' דא כ"י
ודא הוא לוק ואינון עבדין לה לבר נש ומתקנין לה בכל יומא ובנ"ב כתיב עושי -
כדא"ל ישמח ישראל בעושיו עכ"ל ואמשר לומר שסוד בריה חדשה הנעשה ע"י שם
לוק כמ"ש בזוהר הוא עד מ"ש בדרוש אם מהא"ר אלה"ה ז"ל לעניינו ושניהם (מ' עב"ק ר"ו)

מרת

מרת שהם רמ"ח ניצוצין ומתיבור שניהם נעשים הנשמות כנודע כי נשמות יוצאון מלובשין
במקצת מן האי רוחא דשדי בנוה והוא נ"ב מהחסד בסוד לוק לא שהוא מהר"ו ואולי לכן סוד לוק
הוא בני מ"ב שהוא נ"ב נבורה עכ"ל והיינו יכולים לרכוב דרוש זה עם מ"ש בדרוש אחר
כי זון הם האחים הנדולים והנשמות הטפורות היוצאות מצוון אוא"ל הם אחים ונוטלים
קצת מהבוא רוחא דשדי בנוה אבל לעניינו נ"ר דאון צריך רק נאמר כי ע"י מה שהיה
דהע"ה תכוין בתחלת הלילה בר"ו הנ"ל ובמו שרמז הכתוב קדמתי בנשף ואשועה ואח"כ
בחצות לילה היה נזהר לקום בודאי שהוא היה מרכבה לשכינה והיה שורה בתוכה וכן
קריה דלא הניח ליה בה לא דוד כי אע"מ שהאבות ומר"ע ושאר צדיקים עשו מרכבה
לשכינה מ"ש כל אם בחר מדתו אברהם בחסד יצחק בנבורה וכו' וכן כל שאר צדיקים
ובמ"ש בס' הבהיר על אבן מאסו הבונים אבל דהע"ה בחר בה ונעשה מרכבה ליה ולימיו
היתה כונתו לתקנה וזהו דלא הניח ליה בה לא דוד ועל זה אמרו נ"ב היתה לרמז שמינה
כמשז"ל שהיא נעשית אח"כ עטרת בעלה וזהו נ"ב קריה שעשה אנה דוד לקסלקיטון
שלו והנה בכתוב אמשר לומר כי אר"ל הוא בני רמ"ב כמנין ר"ו כו' ובמ' אר"ל הוא
במ' ר"ו כנ"ל ובמ' כו' הוא בן' והוא סוד הנהוא רוחא שהוא סוד שם בן' נם קרי"ת בני
תש"י כמנין מנצמך והם לקיים שהם סוד הנבורות ותלת חנה בני ס"ן שמשם בא"ו הח"ן
ורת קרי"ת חנה דוד בני יבק שסודו ידוע סמו שנה על שנה חנים ינקומו שנה על שנה
נקמה ולא היו עולים למעמי רגלים הנה ע"י עליית הרגלים אמרו בשם הא"ר אלה"ה כי
היתה המלכות נתקנת ועולה למעלה בבינה ומתייחדת עם הצעיר ונקרא לקיים ועתה
לא די שלא עשו היחודים הצריכים מידי יום ביומו לעשות הצוון ע"י הר"ו לא נם לא היו
עולים לרגלים ובזה לא היה היחוד הנזכר נעשה מלבד מה שכתב הא"ר אלה"ה בדרו'
הנ"ל כי ע"י עליית ן' רגלים היה נתקן עון הענל ועתה שנה נבנסת שנה יוצאים ולא היו
עולים למעמי רגלים והיו הדרכים מעלים הינין והוצין (כך היא הנירס' באנו אמן) ומשוטו כ
כמשמעו ולמי הדרך שאמרנו שהיו הקלימות מתנברות ובמקום מה שאמר הכתוב
לא יחמוד איש את ארצך בעלותך לראות את מני ה' לקיף והיו כורתים הקלימות עתה
שלא היו עולים לרגל הנה היו מתנברות הקלימות עד כי נבר אויב ונחרב הבית בע"ה
ואמנם אמרו סמו שנה על שנה ולא אמר סמו מועד על מועד וכיוצא אמשר לומר שבא
לרמוז כי נם בראש השנה אשר נעשה בו איזה תקון דמיון מה שנעשה בכל לילה לא

שהוא

[illegible]

[illegible]

BIBLIOTECA NACIONAL TEHRAN

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כלהו ואינון בהבוא יומא קם יעקב שלימא ועאל בנגאה דעדן בהדו על דוכתיה כדין נגאה דעדן
שאר לנגאה ולא אינון בוסמין דנגאה מאן נרים שירתא ומאן אמר ליה הוי אימא יעקב ולמלא
אינון לא עלבנגאה לא אמר נגאה שירתא עבל ובבר הבאנו למעלה מש הרמק אלהה בעינן
שיר השירים שהיא משוררה אמיר לנגד הקדש כדי להאיחד עי בביבה וכו' והנה כאשר נדקדק מה
היא הבחי שבחלבות שהיא משוררה הנה למי מה שאמר בס הבונות הנה היא הבחי העשירים
שהיא הבחי העקרים שבחלבות כי השאר באים מסוד הוסמה ועליה נאמר לקרש לך .
וכמו שמבואר בתחלה כונת התמילין והנה בעינן הקמה המשכן אמרו בס הזוהר מ' מקודי
על ויקם משה את המשכן אלא שרותא דשאר משה לאתקנא לאתי אתר דאיהי סטרא דקדושה
אוקים קימה דנקוד דקימא באמצעיתא דהוה חשוף ושקיע באתריה וכו' ועלדא ויקם משה
את המשכן את דא נקודה דהוה חשוכא ושקיעא באתריה ולבתר ויתן את אדניו אינון סתכין
דאינון מבאן ומבאן בנין דאיה אדניו ואיה אדם ולבהו הוו מאה וכו' עבל ונל למרש דרך דרש
וה' יצלנו משנאות כי בתחלה הקים משה זאת הנקודה שהיא העיקרית ואמר דקימא באמצעיתא
שהיא כנגד התחל שכן היא מקומה ביציאת מצרים כנגד החזה דזאת במשלא ואמר דהוה חשוף
היינו שלא היו מאירים בה אור הי' ראשונות ועתה הקימה וזהו ויקם משה את המשכן בתחלה
ואח"ב ויתן את אדניו אינון סתכין דאינון מבאן ומבאן אמשר לומר שהם שני הארות מאיר למלא
כמ"ש במ' מאה ברכות שלכל יום מ' כי בתחלה מתמשטה אי' עד שליש תחל העליון שהוא בחזה
שהם ששה סמ' ושליש שהם כח"ב דת"ן ושליש העליון דתחל והוא שם ס"ן ולכל זה הוא מקום סתום
ואח"ב יצאנים החסדים ומתגלים מן החזה דזאת ולמשה והם שני שלישי תחל ונה' דזאת והוא מילוי
שם ס"ן המתגלה מן השם דס"ן עצמו ובללות ס"ן ולז' הרי קרב ברכאן לזאת ואח"ב הכנין להמשיכם
נ"ב להמלבות הנקר אדנ' וכו' עבל וזש אינון סתכין שהם מצד אי' הסומכת לכל הנמלים דאינון
מבאן ומבאן מצד הסתום מצד הגלוי בנין דאיה אדנים ואיה אדנים ולבהו הוו מאה כמו שאמרו
בשם אדנ' שיצורו עולה מאה כזה יוידי נ' והנה למי מ"ז ידוייק אמרו בנין דאיה אדנים וכו' -
שהוא אדנ' כמ"ש ואמשר למרש מ' אחר ויוויק אמרו דאינון מבאן ומבאן שבלא ימין ושמאל
ויהיה מ' נ"ב שנבנה המלבות עי' נה' דאו"א שנבנסו בזאת ועל ידם נתנד להזאת ונעשו לו נ"ב
נה' חדשים שהם נעשה בנין הנוקבא ונו"ה הם נקראים סתכין בכל מקום וזהו אינון סתכין
דאינון מבאן ומבאן עוד צריך להקדים משלא שיש משכן תחתון מלבות ומשכן עליון בינה
ונלעד כי זה לא יסתור מה שאמרו כי המשכן הוא בסוד מטטרון משכן הנער כי הנה ידוע

כי

עלמא דברסייא עלמא דאתי ובבר הודעתיך מ' עלמא דאתי שהיא התבונה בהתלבשותה הוף
זעיר שהוא המיד בא השמע ונמשך הוף הזעיר ואמנם הם בן' ראשונות דזעיר ואם הארתם
יוצא לחוץ אחר כלות יסוד בינה אשר בחזה דזעיר כנודע עבל ולמעלה מזה אמר כי הם כ"ב אותיות
ונחלקות לג' חלוקות שהם ג' קוים ז' קוים ז' אותיות לצד ימין וז' לקו שמאל וז' אחרונות לקו אמצעי
והנה הם כך א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' הם בחסד ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' בגבורה ס' ע' מ' צ' ק' ר' ש' ת' בתחל עבל
ואם כן כיון דאבהן אינון מתערי כמ"ש יצדק מ"ש נ"ב שיר השירים קרב שהוא בן' ראשונות
ונם לעילא בבינה שהוא עי' מה שהתשיבו האבות תנ"ה כמש נה' דאי ונעשו תב"ד שמשם
נמשכים שי' עולמות כנ"ז שהם כ"ב אותיות וזהו כבי יכול להמשיך ולהעלות השיר כנ"ז ומה שנ"ל
לדקדק הוא שאמר שהם ז' לכל קו וקו והנה מצאנו כי באמצעי הם ח' והנם כי"ש לדחות כי אמר
בלאו הכי שאין לחלק אות אל לחלקים מה' היכא דאיהא למדרש דרשינן ובבר אמרנו כי כל זה
דרך דרש לא זולת והנה בדרש אל של תלמידי הארי זלה"ה בעינן האותיות מ' בעינן אמ"ש וכו' כי השין
היא ג' קוים והם ג' ראשונות ולמי מ"ש בעינן השין רברבא כי הן ונין כמז לזאת בהיותו בעל וקו והן יודין
בהיותו בן י"ס ובזה יבא הכל על נכון כי אעמי שהשין נמשכת כמנין אות ה' שהם בקו האמצעי מה'
רבו יתירא אתוסמת לה שהיא עולה עד ג' ראשונות כמ"ש ואמשר למרש למי דרך זה שיר ש' יר
השין היא העולה למעלה כמ"ש ורי' הם י"מ כ"א אותיות שעולים כי' וצרוף כלם שיר ואמר כביבול
שירין דאינון שירין רברבין דממנין על עלמין כלהו אמשר עוד לומר כי כיון שנרמז דבר זה
באות שין הנה אמרו במדרש הנעלם בשיר השירים ז"ל שין רברבא והיא הנינא מסימא
דאתון דאלמא ביתא ב' דברא שית רברבא והיא הנינא משרותא דאלמא ביתא מ"ש בנין
דשין רזא דרתיכא עילאה ועד אנהי בתלת סתכין דהא אבהן אינון רתיכא ובל שיר השירים
רזא דרתיכא עילאה איהו ובנ"ב שירותא דיליה שין וכו' עבל וזה שאמר כביבול שנרמע בעינן כ"ב
אותיות בשירותא ובסומא וזה עי' אות שין שהיא רמע להאבות תנ"ה שהם המרכבה והיא עילאה
מצד תרין מרקין קדמאין דתנ"ה ונרמז בשין שהיא כנגד ג' ראשונות כמ"ש והיא רברבא מצד הבינה
וזהו שיר דאינון שירין רברבין דממנין על עלמין כלהו שהם הנה"ז שמהם ועל ידם נעשה בנין
המלבות הנקר עה"ז ונסעה"ב שהם נה' דתבונה שנקר עה"ב שהיא באה בתוך זאת ועל ידו נתהוה
השיר הזה וזהו שירין רברבין שהם האבות למעלה שהם ממנין על עלמין כלהו כמ"ש שהם נ"ב מ"ש
בזוהר שיר השירים שיר אדון שר רבון י' שלימו דאשתלים מכלא מ' שיר בכללו הוא אדון שהיא
המלבות כד אתקשטת במאני דדכורא כמ"ש בזוהר על מ' את מני האדון ה' שר רבון היא

הבינה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

[illegible]

ترجمهٔ احوالش بخامهٔ بی‌زبانی بر صفحهٔ روزگار نقش بست و از
سرنوشت خود خبر نداد. بیت

نقش بر آب زد آن کس که بنا کرد بنا
کاب بنیاد بنا را ببرد باد فنا

و از جملهٔ آن بناها یکی عمارت عالی است که در سنهٔ ۱۰۰۱ هزار و یک
بر کنار آب جمنا بفرمان شاهنشاه جنت‌آرامگاه اکبر پادشاه غازی
بنا کرده شد و بعد از فوت او در سنهٔ ۱۰۱۴ هزار و چهارده
هجری بپایهٔ اتمام رسید و آن را سکندره نام نهادند و
مقبرهٔ او در آن جا ساخته شد و بعد از آن در سنهٔ ۱۰۱۵
هزار و پانزده هجری بفرمان شاهنشاه جهانگیر پادشاه
غازی بر سر آن عمارت گنبد و چهار مینار بلند ساختند
و در آن جا مقبرهٔ خود را بنا کرده بودند و در سنهٔ
۱۰۳۷ هزار و سی و هفت هجری بفرمان شاهنشاه
شاهجهان پادشاه غازی بر سر آن گنبد و مینارها
گنبد و مینار دیگر از سنگ مرمر بنا کرده شد و
بعضی عمارت دیگر نیز ساخته شد و در سنهٔ ۱۰۴۸
هزار و چهل و هشت هجری بفرمان شاهنشاه
مذکور بر سر دروازهٔ آن عمارت که بسمت
جنوب واقع است و بر سنگ سرخ نقش
کرده‌اند این بیت نوشته شد. بیت

بنای عالی ایوان ببین و عبرت گیر
که از بلندی او آسمان کند تعمیر

و در سنهٔ ۱۰۵۶ هزار و پنجاه و شش هجری بفرمان
شاهنشاه مذکور بر سر دروازهٔ آن عمارت که بسمت
مغرب واقع است و بر سنگ سرخ نقش کرده‌اند
این بیت نوشته شد. بیت

بنای عالی ایوان ببین و عبرت گیر
که از بلندی او آسمان کند تعمیر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ششم

ششم : ق.ششقهم ۷۶۲۶م ق‌هدد ۲۶.۸ ششلاس ۶۶۵ لوشهم ۲۶۲۶ ۲۶۲۶ ۲۶۲۶

[illegible]

עם מ״ש במ״ה המעלה בס״ הכונות בענין הפלגות לל עליון דאז מלבא עלאה נמים
לקדמותם ואמרו כי לל הוא יסוד אי״ שיש בו שם י״ה שיוצא משם ס״ן בנ״י אל
ועליון הוא יסוד אבא המלובש בתוכו כנודע עכל והעולה מהדרושים הנ״ל כי
בתוכות יסוד אבא כנ״ל הנה הוא יוצא מלובש בלבוש דק של יסוד אמ״ו והוא שם י״ה
העולה ל״ו ונהו שאמר דא רצא דשמא עלאם ולאם ברצא דשבעין שמהן דאקרי בהו
קב״ה כמ״ש ואינון שבעה קיימין דעלמא קאים הם סוד ז׳ היכלות הבריאם דעלמא
שהיא מלכות קאים עליהו ונזה כי ע״י יסוד אבא אשר יש בו סוד הנשמן הנמשך מן
הראש כמ״ש ובשמן הנ״ל שיש בו הארת הנבורות נורם להאיר שבעה הנרות המנורה
שהיא מלכות שבעה התחונות שלה אשר הנה הם נבנים מכת הנבורות עתה יאירו
בראש עולם הבריאם בהיכל הרצון וקב״ק ששם עולם ז׳ היכלות הבריאם וז״ש שבעה
ושבעה מוצקות אילין התאו דקיימי לקבלהון דעלמא שהם אותם של בריאה שהם
כנגד של מלכות ובלהו אתיל לנרות אשר על ראשה שכלן נאתיים בשרשם אשר בא״ז
אשר שם הם סוד הנבורות ונם לנרות אשר על ראשה הם לאה ורחל אשר קודם העמידה
בהפלגות לל עליון עומדים בהיכל קב״ק בראש עולם הבריאה ואמשר למרש לנרות אשר
על ראשה בשביל הנרות אשר על ראשה כי מבני שעלו הנבורות למעלה עד הראש
עד הכתר שבם למ״ה הנה הם למטה בסוד ז׳ וז״ מוצקות ואילין ז״ ימים וז׳ ימים אילין
עלאם ואילין התאו דמתחברן בתדא ובמבואר הכל בס׳ הכונות ובס׳ אוצרות חיים
בסוד כסא הכבוד הנ״ל וז׳ כלהו לעילא בנין דכלילו כל הבחבריה ואמ״ש שיהא איהו
דכלילו הבחבריה ~~[illegible]~~ הד דאשתאר במאן אתכלילו וכ״ו ל״ה שזה יוכן כמ״ש בס׳ אוצרות
חיים בסוד כסא הכבוד ז״ל עוד צריך לדעת כי היכלין של אונאם הם כמולים ומכומלים
כי הנה כמו שיש ז׳ היכלות מגוא לעילא עד היכל הרצון דיגבר דשחרית דחול שהם של ז״ל
עוד יש בהיכל הרצון עצמו שהוא הת״ד דזעיר שיש בו ז׳ היכלות אחרים בתוכו -
וז״ס ז׳ כמולה וכן בהיכל קב״ק שהם כת״ב שלו יש שם כל אלו ז״ב ויש שם היכל אהבה
יותר עליון ונמצא כי יש היכל אהבה התחתון והיכל אהבה בל עליון עכל וכן כנוב
בס׳ הכונות בס״ה העמידה וז״ש שלו ז׳ וז״ מוצקות הם כלם למעלה בהיכל הרצון עצמו
או בהיכל קב״ק עצמו בנין דכלילו הבחבריה שהרי הם בסוד ז׳ כמולה שהיכל ז״ כולל
ששה אחרים ואב״ה אינם לא ינ״ן וז״ש הד דאשתאר במאן דכלילו והשיב לא כד סלקן כלהו

לתריסר

לתריסר שהם בסוד ו״ו כמולה ההוא דקאים עליהו דאשתלים תליסר שהוא הבהיכל
עצמו אתכלילו בהד דקיימא עליהו דאשתלים תליסר שהוא הבהיכל עצמו אתכלילו בהד
דקיימא עליה דאיהו דרגא דכלהו כלילן בה ודא איהו נקודה יש עלאה דכלהו נמקו -
מניה הוא סוד הדעת שבו כלול יסוד אבא שהוא נקודה יש עלאם ובזה הם סוד ז׳
וז׳ מוצקות ואמשר למרש ז׳ וז׳ כלהו לעילא שכלם במלכות ונזה כי בעת ירידת הנבורות
שרש עיטרא דנבורה נשאר בדעת שלה ומשם נתמשטה הנ״ה אורות של הנ״ה נבורות בחנ״ה
נ״ה ומכללותם נתקבצה הארה אל מכלם ביסוד וכן במלכות ובדרוש אי״ט בח״ה בחלת
ד״ו נ״ה ז״ל כי בנקודה הדעת נכנסה עטרא דנבורה הכוללת הנבורות ושם נשארים
שרשם ואח״כ הארתם מתמשטה בוקם הנקבה ובשנצרף נקודה הדעת עם הנ״ה נבורות
הינו נ׳ נקודות עיקריות וכו׳ עכל ונזה שאמר כלהו לעילא במלכות כמ״ש ואמר בנין דכלילו
כל הד בחבריה שהם ז׳ קצות כלולים כל אל למעלה בדעת כמ״ש ועל זה של ואמר ואת״ש שנא
איהו שמיר ע״ד שבי ארו בענין נענוע הלולב ושם מירשו יותר בענין התסדים כי הנ״ה
חסדים הם מן התסד עד ההוד ועוד אמרו בח״ו אחרת שהיא כללות כלם ביסוד (ולא הזכ׳ בח״ה הכל)
ואמשר למרש כי כיון שהיא כללות הכללות הוא דבר מועט ואינו נכנס במנין ויש ראיה
ונטעם לזה שהרי בנבורות מי״ד עליהם ותזרתם למעלה הוא מן היסוד ולא מן המלכות
ובדרוש היודע ועד עתה ועל זה נאמר לא שמענא ולא אשתא) ואמר כי כך הוא למעלה
בשרשם במקום הדעת עכל ובבר אמר בדרושי הנוקבא כי בסדר הח״ן בזאת בן הוא
בנוקבא מלבד סדר חזרת הנבורות ובמבואר שם ועתה אמר ואת״ש שהא אינו שמיר
דכלילו הבחבריה כמ״ש ששה שרשים עם ששה ענפים ומן הד דאשתאר במאן
שהוא הדעת עצמו במאן אתכלילו בהד דקיימא עליה שהוא יסוד אי״ה המסניים
בחזה דזעיר ובכנדו יש הדעת דנוקבא דאיהו דרגא דכלהו כלילן בה שכל החיין כלולין
ביסוד אי״ו ומ״ו ואמר ודא איהו נקודה דיש עלאם דכלהו נמקו מינה שבן מיסוד אי״
כנ״ל יוצאים ש״י עולמות כמ״ש ז״ל בענין ש״י עולמות דאינון תחות עלמא דאיהו
נמקו מינה מ״ו בין הוקן עצמם בין שרשם שבדעת כנ״ל כלם יצאו מיסוד אימא כנ״ל :
הנ הרין דרגין אינון אמשר לומר כי עתה מתרש הכתוב למי הדרך שהתחיל שהוא
בסוד הנבורות היורדות מזאת למלכות וכן קבוצם ע״י יסוד אבא כמ״ש ואמר
הרין דרגין אינון וכל הד אקרי שבעה כמשוטו וכתו שממרש הד איהו עלמא

דאתי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

[illegible]

ACADEMIA
KONIV-
ARA

ଓଡ଼ାଦଏମ୍ଏସ୍ ୨୮୧୨୩ . ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଯିବା ୨.୩୭୧୩ ୩୨୧୨ :

ଦୟାକରି ଏହି ପୁସ୍ତକ ଆମ ପାଠାଗାରକୁ ଫେରାଇ ଦେବେ ।
ଏହା ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପାଠକଙ୍କୁ ଦରକାର ହୋଇପାରେ ।
ଧନ୍ୟବାଦ ।

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଗ୍ରନ୍ଥାଗାର :

ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଛୁ । ଏମାନେ ଆମ ପାଇଁ ଜଣେ ଜଣେ ଅଭିଭାବକ ଭଳି ଅଟନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଶିଖିଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଉପଦେଶ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ସ୍ନେହ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ସହଯୋଗ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଭରସା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଶକ୍ତି ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଉତ୍ସାହ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ପ୍ରେରଣା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଅନୁପ୍ରେରଣା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଆଦର ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ସ୍ନେହ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଭଲପାଇବା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଅନୁଭବ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଅଭିଜ୍ଞତା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଦକ୍ଷତା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ପ୍ରତିଭା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଗୁଣ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଅନୁଭବ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଅଭିଜ୍ଞତା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଦକ୍ଷତା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ପ୍ରତିଭା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଗୁଣ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଅନୁଭବ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଅଭିଜ୍ଞତା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଦକ୍ଷତା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ପ୍ରତିଭା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଗୁଣ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଅନୁଭବ ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଅଭିଜ୍ଞତା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଦକ୍ଷତା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ପ୍ରତିଭା ପାଇଛୁ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଅନେକ ଗୁଣ ପାଇଛୁ ।

323

346

М.Т. АКАДЕМІЯ
БІБЛІОТЕКА

1111